

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبی-فرهنگی

شاعر: زنده یاد "انیس آزاد"، ویراستاری و ارسال: احمد پوپل
۱۶ جنوری ۲۰۲۵

زنده یاد "انیس آزاد"

نیستم شاعر

اگر شاعر می بودم:

ترا در لابه لای اشک های خود

و در لای هزاران مصرع زرین شعر خویش

که از عمق احساسم چشمه می گیرد

می جستم.

اگر شاعر می بودم

سرود تازه را با قطره باران

به تعبیر دل خون بار خود چون اشک

به روی پایه انگشتر فردا همی شاندم

و خواب نرم چشمان قناری را

که در کنج قفس افتاده در دست فراموشی

و بردل داغ ها از دوری سرو چمن دارد

و خود در دست بی رحم صیادان سخت در بند است

سرود فتح و آزادی بشارت می نمودم من

اگر شاعر می بودم

به دریائی که بی تاب است
و یا آن قایق بی رنگ در ساحل
که در عمق دلِ دریاست
به خویش تعبیر می کردم
ولی افسوس شاعر نیستم
اما

به این دل خوش نمودم
که «ترا من دوست می دارم»
ترا ای همسرِ زیبا
که در شامِ سیاهِ زندگیم
چون چراغِ خسته می سوزی
و دستِ من که با ضرباتِ شلاقِ ایام

بس زخم زخمی است
می بوسی

ولی من نیستم شاعر
ببین ای همسرِ زیبا
چه باید کرد؟
که حرفی در جوابت گفته نتوانم
ولی من باز
به این دل خوش نمودم که
هر چند شاعر نیستم
اما یک مصرع را من خوب می دانم
و آن این که:
« ترا من دوست می دارم»